

פסחים פו. (המשנה) עד פו: (סוף הפרק)

ביאורי מושגים

אם למסורת, אם למקרא - ישנם במספר מקומות פערים בין הצורה שבה המילה כתובה בתורה לבין הדרך שבה יש לקרוא את מילה בפועל. החכמים נחלקו במספר מקומות אם העיקר הוא הצורה שבה נכתבה התורה (אם למסורת) או הצורה שבה קוראים את התורה (אם למקרא). מחלוקת זו יוצרת הבדלים רבים במדרשי ההלכה השונים. הגמרא במסכת סנהדרין (ד.) מביאה רשימה ארוכה של תנאים שנחלקו בשאלה זו במקומות שונים ברחבי הש"ס.

המשנה

אכילת הפסח

1. ניתן לאכול פסח אחד בשתי קבוצות,
2. אסור להחליף מקום או חבורה באמצע (ולכן כשהשמש משרת את החבורה השניה עליו לסגור את פיו עד שהוא חוזר לחבורתו)
3. לכלה מותר להפנות את פניה ולאכול כלפי עצמה.

המשנה היא כשיטת ר' יהודה, אבל ר' שמעון חולק (עייני בהמשך להסבר שיטתו)

רק כלה ראוי לה שתסב את פניה, אבל תלמיד חכם לא צריך.

מח' ר' שמעון ור' יהודה

טעם המח':

האם המילה "אכל" מוסבת על האדם האוכל (ר"י - אם למסורת) או על הקרבן (ר"ש - אם למקרא) (ראה ביאור מושגים)

מהות המח':

ר"י: אסור לאדם לאכול בשתי חבורות או מקומות (אבל את קרבן הפסח ניתן לחלק לשתי חבורות)
 ר"ש: אסור לאכול את קרבן הפסח בשני מקומות או חבורות (אבל מותר להחליף באמצע חבורה ולאכול בשתי חבורות)

נפקא מינות:

- א. אכלו פסח בחבורה אחת ובאמצע נבנה קיר שחילקם לשתי חבורות - ר"ש: אסור, (אסור לחלק את הפסח לשניים) ר"י: מותר,
- ב. אכלו פסח בשני חבורות ובאמצע נהרס קיר שהפריד ביניהם - ר"ש: מותר, ר"י: אסור (כיוון שהאנשים שינו את חבורתם ומקומם)
- ג. שמש שתחיל לאכול במקום אחד - ר"ש: יכול להמשיך במקום אחר ובחבורה אחרת, ר"י: חייב להמשיך באותו מקום ובאותה חבורה.

רב אשי הסתפק האם מחיצה נחשבת כקיר

הלכות דרך ארץ

- א. שתיית כוסית - בשתי לגימות (לגימה אחת היא גרגרנות, ושלוש לגימות היא גאותנות) ואם הכוס קטנה ניתן לשתותה בלגימה אחת.
- ב. שמש שהחל לשמש בני חבורה בזמן המיועד לאכילה - אם הם הודיעו לו שיישמטו וישארו מעט הוא חייב להמשיך לשרתם ללא תוספת תשלום.